

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 78/2013-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť O. S., Š., zastúpeného advokátom Mgr. M. C., T., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 20 ods. 1, čl. 21 ods. 1, 2 a 3 a čl. 22 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bližšie neoznačeným postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, postupom Okresnej prokuratúry Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 815/11 a jej príkazom na vydanie počítačových údajov z 22. marca 2012, postupom Krajskej prokuratúry v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 KPt 597/11 a jej prípismi z 25. mája 2012 a zo 7. augusta 2012, ako aj postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. OS-GA-V-42-1/2011 a jeho príkazom na domovú prehliadku z 13. novembra 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O. S. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. septembra 2012 doručená sťažnosť O. S., Š. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom

Mgr. M. C., T., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 20 ods. 1, čl. 21 ods. 1, 2 a 3 a čl. 22 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) bližšie neoznačeným postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo vnútra“), postupom Okresnej prokuratúry Galanta (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 815/11 a jej príkazom na vydanie počítačových údajov z 22. marca 2012 (ďalej aj „príkaz na vydanie počítačových údajov“), postupom Krajskej prokuratúry v Trnave (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 KPt 597/11 a jej prípismi z 25. mája 2012 a zo 7. augusta 2012, ako aj postupom Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. OS-GA-V-42-1/2011 a jeho príkazom na domovú prehliadku z 13. novembra 2011 (ďalej aj „príkaz na domovú prehliadku“). Sťažnosť bola daná na poštovú prepravu 3. septembra 2012.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že 21. novembra 2011 bola u sťažovateľa na adrese jeho trvalého bydliska vykonaná domová prehliadka na základe príkazu na domovú prehliadku okresného súdu sp. zn. OS-GA-V-42-1/2011 z 13. novembra 2011. V zmysle označeného príkazu výkonom domovej prehliadky mali byť zaistené veci dôležité pre trestné konanie, a to videá, obrazové materiály s tematikou detskej pornografie, počítače, notebooky, pamäťové médiá, externé harddisky, USB kľúče, CD a DVD nosiče, routery a ďalšie podobné veci s uvedenou tematikou.

V rámci domovej prehliadky boli sťažovateľovi zaistené viaceré veci – notebooky, CD a DVD médiá a ďalšie.

Sťažovateľ považuje vykonanie domovej prehliadky 21. novembra 2011 z viacerých dôvodov za nezákonné, keďže

a) príkaz na domovú prehliadku bol podľa jeho tvrdenia neurčitý a neobsahoval všetky potrebné zákonné náležitosti,

b) počas vykonávania domovej prehliadky neboli dodržané príslušné ustanovenia Trestného poriadku o spôsobe vykonania domovej prehliadky,

c) v predmetnej veci nemal byť podľa jeho názoru vydaný príkaz na domovú prehliadku, ale príkaz na vydanie počítačových údajov, keďže išlo *„práve a len o počítačové údaje, ktoré mali byť za účelom objasnenia prípadnej trestnej činnosti zaistené, čo jednoznačne vyplýva z dôkazov, ktoré boli súčasťou podnetu na začatie TS“*.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že okresná prokuratúra napokon aj vydala príkaz na vydanie počítačových údajov podľa § 90 ods. 1 písm. b) a písm. e) Trestného poriadku sp. zn. 1 Pv 815/11 z 22. marca 2012, teda až 4 mesiace po vykonaní domovej prehliadky. Takýto postup považuje sťažovateľ za neprípustný a nezákonný. Navyše, príkaz na vydanie počítačových údajov bol podľa názoru sťažovateľa vydaný nepríslušnej osobe – poverenej vyšetrovatelke Mgr. R. P.

Sťažovateľ sa domáhal odstránenia dôsledkov ním namietaného postupu okresnej prokuratúry prostredníctvom podnetu, opakovaného podnetu a ďalšieho opakovaného podnetu podľa príslušných ustanovení zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“).

Na podnet sťažovateľa reagovala okresná prokuratúra prípisom sp. zn. 1 Pv 815/11 z 22. marca 2012, ktorý považuje sťažovateľ za absolútne nepreskúmateľný a neurčitý, *„nakoľko použité slovné formulácie na seba nijako logicky nenadväzujú“*. Opakovaný podnet sťažovateľa vybavila krajská prokuratúra prípisom sp. zn. 3 KPt 597/11 z 25. mája 2012 tak, že ho vyhodnotila ako neopodstatnený.

Sťažovateľ tvrdí, že *„Okresná prokuratúra Galanta a Krajská prokuratúra Trnava svojim postupom spočívajúcim v (ne)vybavení jeho podnetov, závažným spôsobom zasiahla do ústavou zaručených práv a slobôd sťažovateľa. O podnetoch sťažovateľa nebolo rozhodnuté zákonným spôsobom.“*

Na ďalší opakovaný podnet reagovala krajská prokuratúra prípisom sp. zn. 3 KPt 597/11 zo 7. augusta 2012, v ktorom oznámila sťažovateľovi, že jeho ďalší opakovaný podnet z 8. júla 2012 nebude v zmysle § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre

vybavovaný, keďže neobsahuje nové skutočnosti. Sťažovateľ s týmto záverom krajskej prokuratúry nesúhlasí a tvrdí, že jeho ďalší opakovaný podnet z 8. júla 2012 obsahuje viacero nových skutočností, z ktorých v sťažnosti poukazuje konkrétne na novú skutočnosť, že došlo ku skopírovaniu celého obsahu zaistených počítačov vrátane súborov a zložiek, ktoré s predmetnou trestnou vecou nesúvisia.

K porušeniu v sťažnosti označených práv postupom policajného orgánu došlo postupom „*spočívajúcim v nezákonnom vykonaní domovej prehliadky a v následnej nečinnosti poverenej vyšetrovateľky PZ a nezákonnom zadržovaní jeho (ako aj tretích osôb) vecí, ktoré trvá do dnešného dňa bez akéhokoľvek zákonného podkladu*“.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné práva O. S... zaručené čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1, ods. 2, ods. 3, čl. 20 ods. 1, čl. 21 ods. 1, ods. 2, ods. 3, čl. 22 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 8 ods. 1 a ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Ministerstva vnútra SR, postupom Okresnej prokuratúry Galanta, postupom Krajskej prokuratúry Trnava a postupom Okresného súdu Galanta, porušené boli.

2. Zrušuje sa príkaz Okresného súdu Galanta na domovú prehliadku zo dňa 13. 11. 2011 sp. zn. OS-GA-V-42-1/2011.

3. Zrušuje sa príkaz Okresnej prokuratúry Galanta na vydanie počítačových údajov zo dňa 22. 03. 2012 sp. zn. 1 Pv 815/11-16.

4. Ministerstvu vnútra SR – Policajnému zboru SR, Okresnej prokuratúre Galanta, Krajskej prokuratúre Trnava a Okresnému súdu Galanta sa prikazuje, aby bol obnovený stav pred porušením základných práv a slobôd sťažovateľa.

5. O. S. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 25.000,- €.

6. Ministerstvo vnútra SR, Okresná prokuratúra Galanta, Okresný súd Galanta sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť O. S. náhradu trov konania v sume 269,58 € k rukám jeho právneho zástupcu Mgr. M. C., Advokátska kancelária T.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom

z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv. Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 287/2011). To zvlášť platí, ak je sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom.

Z petitu vyplýva, že za porušovateľov v ňom označených základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru sťažovateľ označuje ministerstvo vnútra, okresnú prokuratúru, krajskú prokuratúru a okresný súd.

1. K namietanému porušeniu v sťažnosti označených základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru postupom ministerstva vnútra

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že k porušeniu v sťažnosti označených základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru došlo postupom ministerstva vnútra *„spočívajúcim v nezákonnom vykonaní domovej prehliadky a v následnej nečinnosti poverenej vyšetrovatelky PZ a nezákonnom zadržiavaní jeho (ako aj tretích osôb) vecí, ktoré trvá do dnešného dňa bez akéhokoľvek zákonného podkladu“*.

Predmetná domová prehliadka bola nariadená a vykonaná v rámci vyšetrovania v trestnej veci vedenej Úradom boja proti organizovanej kriminalite, odborom B., oddelením vyšetrovania pod sp. zn. ČVS: SKIS-542/OISZ-V-2011. Domová prehliadka bola vykonaná na základe príkazu okresného súdu na domovú prehliadku vydaného okresným súdom sp. zn. OS-GA-V-42-1/2011 z 13. novembra 2011. Z príloh sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ nemá v označenej trestnej veci postavenie obvineného ani nie je inou stranou trestného konania, pričom v rámci nej nebolo dosiaľ vznesené obvinenie žiadnej konkrétnej osobe. Dozor nad označenou trestnou vecou vykonáva okresná prokuratúra pod sp. zn. 1 Pv 815/11.

Sťažovateľ, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, v požadovanom petite svojej sťažnosti výslovne označil za porušovateľa svojich základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru ministerstvo vnútra, navyše bez toho, aby namietaný postup ministerstva vnútra bližšie označil (v petite absentuje akákoľvek spisová značka, príp. iná identifikácia namietaného postupu).

Ministerstvo vnútra ako ústredný orgán štátnej správy v predmetnej trestnej veci nijakým spôsobom nekoná ani nerozhoduje. Napokon, ani z príloh sťažnosti nevyplýva, že by v predmetnej trestnej veci bolo ministerstvo vnútra ako ústredný orgán štátnej správy činné.

Z už citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatoval, že medzi sťažovateľom označenými základnými právami podľa ústavy a právami podľa dohovoru a postupom ministerstva vnútra neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by naznačovala reálnu možnosť vysloviť ich porušenie po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Vzhľadom na tieto skutočnosti ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa v tejto časti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Nad rámec uvedeného ústavný súd považoval za potrebné uviesť, že v prípade, ak by aj sťažovateľ správne označil v petite sťažnosti ako porušovateľa svojich práv príslušný orgán Policajného zboru, ktorý domovú prehliadku vykonal, bol by ústavný súd nútený túto časť sťažnosti odmietnuť z dôvodu neprípustnosti s poukazom na § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

2. K namietanému porušeniu v sťažnosti označených základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. OS-GA-V-42-1/2011 a jeho príkazom na domovú prehliadku z 13. novembra 2011

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že sťažovateľovi bol doručený príkaz na domovú prehliadku 21. novembra 2011. Z tohto zistenia vyplýva, že zákonná dvojmesačná lehota na podanie sťažnosti smerujúcej proti namietanému postupu okresného

súdu a proti jeho príkazu na domovú prehliadku sťažovateľovi uplynula 21. januára 2012, pričom sťažovateľ doručil svoju sťažnosť ústavnému súdu až 5. septembra 2012.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť v tejto časti odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

3. K namietanému porušeniu v sťažnosti označených základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 815/11 a jej príkazom na vydanie počítačových údajov z 22. marca 2012

V súvislosti s touto časťou sťažnosti ústavný súd považoval za potrebné poukázať na ustanovenia § 31 a nasl. zákona o prokuratúre, ktoré upravujú spôsob vybavovania podnetov príslušnými orgánmi prokuratúry.

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 33 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor (§ 53 ods. 1).

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

Podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné na posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 35 ods. 2 zákona o prokuratúre prokurátor posudzuje podnet podľa obsahu, pričom prihliada na všetky skutočnosti, ktoré počas prešetrovania vyšli najavo.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o prokuratúre ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

Vychádzajúc z obsahu uvedených ustanovení zákona o prokuratúre ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou považuje podnet, opakovaný podnet, ako aj ďalší opakovaný podnet podľa zákona o prokuratúre za právne prostriedky, ktoré zákon

sťažovateľom na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje, a to aj vo vzťahu k tým právam, ktorých porušenie sťažovateľ namieta touto sťažnosťou (m. m. IV. ÚS 330/04, I. ÚS 186/05, IV. ÚS 28/2010 atď.).

Z petitu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa domáha vyslovenia porušenia ním označených základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru aj postupom okresnej prokuratúry v bližšie neoznačenom konaní, pričom sa zároveň domáha aj zrušenia príkazu okresnej prokuratúry na vydanie počítačových údajov sp. zn. 1 Pv 815/11 z 22. marca 2012.

Z textu sťažnosti na s. 10 možno vyvodit', že sťažovateľ namieta tiež postup okresnej prokuratúry spočívajúci v podaní návrhu na vykonanie domovej prehliadky, ako aj jej následnú nečinnosť spočívajúcu v nevybavení podnetu sťažovateľa a napokon aj jej príkaz na vydanie počítačových údajov.

Sťažovateľove námietky proti postupu okresnej prokuratúry spočívajúcemu v podaní návrhu na vykonanie domovej prehliadky považuje ústavný súd v konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci za zjavne neodôvodnené. Samotným podaním návrhu na vykonanie domovej prehliadky okresnou prokuratúrou totiž ešte nemohlo dôjsť k zásahu do ústavou a dohovorom garantovaných práv sťažovateľa, keďže reálne by k takémuto zásahu mohlo dôjsť až na základe príkazu okresného súdu, ktorý návrhu okresnej prokuratúry vyhovel a domovú prehliadku nariadil.

Námietku nečinnosti okresnej prokuratúry pri vybavovaní podnetu sťažovateľa ústavný súd považuje taktiež za nedôvodnú, keďže jeho podnet (označený ako sťažnosť na postup orgánov činných v trestnom konaní, pozn.) z 29. februára 2012 bol okresnou prokuratúrou vybavený prípisom 22. marca 2012, t. j. v lehote zodpovedajúcej zákonu (pozri § 33 ods. 1 zákona o prokuratúre). Z uvedeného dôvodu je námietka nečinnosti okresnej prokuratúry pri vybavovaní podnetu sťažovateľa zjavne neodôvodnená. Pokiaľ sťažovateľ namietal nedôsledné vybavenie svojho podnetu, mal možnosť namietať opakovaným podnetom postup prokurátora okresnej prokuratúry pri vybavovaní svojho podnetu (čo aj urobil), ktorý bola povinná vybaviť krajská prokuratúra, čo zakladá dôvod

na odmietnutie tejto časti jeho argumentácie ako neprípustnej (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Pokiaľ ide o príkaz na vydanie počítačových údajov, ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že o existencii tohto príkazu sa sťažovateľ po prvýkrát dozvedel z prípisu okresnej prokuratúry z 22. marca 2012, ktorým táto vybavila jeho podnet z 29. februára 2012. Príkaz prokurátora okresnej prokuratúry podľa § 90 ods. 1 písm. b) a písm. e) Trestného poriadku z 22. marca 2012 bol doručovaný osobne 30. marca 2012 vyšetrovateľovi, v držbe ktorého sa počítačové údaje nachádzali. Keďže zariadenia zaistené od sťažovateľa pri domovej prehliadke 21. novembra 2011, na ktoré sa príkaz podľa § 90 a nasl. Trestného poriadku vzťahoval, boli 22. marca 2012 v držbe vyšetrovateľa, sťažovateľovi tento príkaz doručovaný nebol, a to s poukazom na ustanovenie § 90 ods. 4 Trestného poriadku, podľa ktorého príkaz podľa odsekov 1 až 3 sa doručí osobe, v ktorej držbe alebo pod jej kontrolou sa nachádzajú také údaje, alebo poskytovateľovi takých služieb, ktorým sa môže uložiť povinnosť zachovať v tajnosti opatrenia uvedené v príkaze.

Pokiaľ sťažovateľ nesúhlasil s postupom okresnej prokuratúry spočívajúcim vo vydaní príkazu z 22. marca 2012 na vydanie počítačových údajov, mohol tento postup namietat' prostredníctvom podnetu, resp. opakovaného podnetu v zmysle príslušných ustanovení zákona o prokuratúre, na vybavenie ktorých bola príslušná nadriadená prokuratúra (čo sťažovateľ aj urobil); aj v tejto časti je sťažnosť na postup okresnej prokuratúry vzhľadom na možnosť sťažovateľa podať opakovaný podnet podľa názoru ústavného súdu neprípustná.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v časti smerujúcej proti postupu okresnej prokuratúry odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, ako aj z dôvodu neprípustnosti.

4. K namietanému porušeniu v sťažnosti označených základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru postupom krajskej prokuratúry v konaní sp. zn. 3 KPt 597/11 a jej prípismi z 25. mája 2012 a zo 7. augusta 2012

Z odôvodnenia sťažnosti (s. 10) vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie v sťažnosti označených základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru postupom krajskej prokuratúry „*spočívajúcim v nevybavení podnetu podľa § 34 ods. 1 a § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre*“.

Sťažovateľ v opakovanom podnete z 10. apríla 2012 k príkazu na vydanie počítačových údajov uviedol, že „*Následné dodatočné vydanie príkazov nemôže zhojiť ich nedostatok, keďže neboli vydané v čase vykonania domovej prehliadky a zaistenia vecí.*“.

V prípise krajskej prokuratúry sp. zn. 3 KPt 597/11 z 25. mája 2012 sa vo vzťahu k námietkam sťažovateľa smerujúcim k príkazu na vydanie počítačových údajov z 22. marca 2012 uvádza:

„Prokurátor prvostupňovej prokuratúry... vykonal osobne dňa 22. 03. 2012 príkaz podľa § 90 odsek 1 písmeno b/ a písmeno e/ Trestného poriadku na vydanie počítačových údajov zo zariadení, ktoré boli pri domovej prehliadke zaistené. Umožnenie vyhotovenia a ponechania si kópií týchto údajov sú dôležité pre účely zmieneného a t. č. prebiehajúceho trestného konania. Následne bol týmto prokurátorom uvedeného dňa podaný i návrh na vydanie príkazu na zistenie obsahových údajov alebo prevádzkových údajov prenášaných prostredníctvom počítačového systému z osobných údajov, počítačov a zo všetkých druhov záznamových zariadení a nosičov elektronických informácií a to v súlade s ustanovením § 116 odsek 4 Trestného poriadku. Následne sudca pre prípravné konanie Okresného súdu v Trnave dňa 03. 04. 2012 na základe podaného návrhu Okresnej prokuratúry Galanta vydal príkaz podľa § 116 odsek 2 Trestného poriadku s tým, že z doposiaľ zabezpečeného spisového materiálu vyplynulo, že na odhalenie a usvedčenie páchatel'a závažnej trestnej činnosti, t. j. na objasnenie skutočností dôležitých pre trestné konanie je potrebné zistiť obsahové údaje alebo prevádzkové údaje prenášané prostredníctvom počítačového systému.

V súčasnej dobe na základe rozhodnutia vyšetrovateľa PPZ o pribratí znalca v zmysle § 142 odsek 1 Trestného poriadku z odboru elektroniky, výpočtovej techniky a počítačových programov prebieha v tomto smere nevyhnutné znalecké dokazovanie.

Podľa súčasného vyjadrenia znalca Ing. J. M. má byť znalecký posudok vypracovaný v mesiaci máj 2012. Následne po zistení výsledku znaleckého dokazovania bude bezodkladne vydané uznesenie o vrátení veci podľa § 97 odsek 1 Trestného poriadku, resp. veci budú vrátené.“

Na základe citovaného ústavný súd zastáva názor, že krajská prokuratúra sa opakovaným podnetom zákonom ustanoveným spôsobom riadne zaoberala a vybavila ho postupom zodpovedajúcim zákonu. Ak mal sťažovateľ výhrady voči spôsobu vybavenia svojho opakovaného podnetu, mohol sa domáhať ochrany svojich práv ďalším opakovaným podnetom (čo aj urobil).

V prípise krajskej prokuratúry sp. zn. 3 KPt 597/11 zo 7. augusta 2012 sa uvádza, že ďalší opakovaný podnet z 8. júla 2012 nebude krajskou prokuratúrou s poukazom na ustanovenie § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre vybavovaný, keďže neobsahuje nové skutočnosti.

Sťažovateľ tvrdí, že vo svojom ďalšom opakovanom podnete z 8. júla 2012 poukázal „predovšetkým na tú novú skutočnosť, že podľa jeho názoru došlo k skopírovaniu celého obsahu zaistených počítačov vrátane súborov a zložiek, ktoré s uvedenou trestnou vecou žiadnym spôsobom nesúvisia. Uvedený postup nemožno považovať za ústavný, nakoľko uvedeným postupom bolo neprimeraným spôsobom zasiahnuté do práva na súkromie sťažovateľa. Uvedené okolnosti sťažovateľ namietal v ďalšom opakovanom podnete, pričom ako dôkaz priložil aj výpis z denníka udalostí na zaistených počítačoch.“, pričom vzhľadom na túto skutočnosť bolo podľa jeho tvrdenia povinnosťou krajskej prokuratúry zaoberať sa jeho ďalším opakovaným podnetom a tento meritórne vybaviť.

Sťažovateľom označenú „novú okolnosť“ spočívajúcu v jeho tvrdení, že došlo ku skopírovaniu celého obsahu zaistených počítačov vrátane súborov a zložiek, ktoré

s uvedenou trestnou vecou nesúvisia, krajská prokuratúra vo svojom prípise sp. zn. 3 KPt 597/11 zo 7. augusta 2012 nevyhodnotila ako „novú skutočnosť“, keďže podľa jej záveru nesmeruje k zákonnosti príkazu na vydanie počítačových údajov z 22. marca 2012 podľa § 90 Trestného poriadku (zrušenia tohto príkazu sa sťažovateľ domáha aj v petite sťažnosti posudzovanej ústavným súdom, pozn.), a preto mu s poukazom na ustanovenie § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre oznámila, že jeho ďalší opakovaný podnet nebude vybavovaný, keďže neobsahuje nové skutočnosti. Tento záver krajskej prokuratúry ústavný súd v konkrétnych okolnostiach posudzovaného prípadu považuje z ústavného hľadiska za akceptovateľný.

Ústavný súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že z právneho záveru krajskej prokuratúry vyjadreného v prípise zo 7. augusta 2012 zároveň vyplýva, že sťažovateľ môže svoje námietky proti skopírovaniu celého obsahu zistených počítačov, ku ktorému malo dôjsť v predmetnej trestnej veci, uplatňovať samostatným podnetom (a následne príp. aj opakovaným podnetom a ďalším opakovaným podnetom) podľa príslušných ustanovení zákona o prokuratúre, t. j. v tejto časti je sťažnosť predčasne podaná, keďže v tomto štádiu konania má sťažovateľ ešte k dispozícii právne prostriedky nápravy podľa príslušných ustanovení zákona o prokuratúre.

Na tomto základe ústavný súd pri predbežnom prerokovaní dospel k záveru, že časť sťažnosti sťažovateľa smerujúca proti krajskej prokuratúre je vzhľadom na jeho argumentáciu vo vzťahu k prípisu z 25. mája 2012 neprípustná a vo vzťahu k prípisu zo 7. augusta 2012 tak neprípustná, ako aj zjavne neopodstatnená, a preto ju z týchto dôvodov odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Keďže ústavný súd odmietol sťažnosť ako celok, bolo bez právneho dôvodu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa uplatnených v petite jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2013